

Septimum Preceptum

a sunt ab eo derelicta. et istas si quis inuenit et eas accipit. non ait retinendi eas restituendi domino eam qui eas non habet per derelictis: ille non committit furtum nec in re cum sint derelicta. nec voluntate. cum eas derelictas sciat aut credat. Si autem in vita non sunt derelicta. Ihesus Christus inuenitor bona fide hoc credit. et accipit etiam animo retinendi. tunc ignoratio facti eius excusat ut dicit alex. Si autem non credat eas derelictas. et accipit eas animo retinendi: tunc furtum committit. quod contra rectat rem alienam. et de hoc intelligitur illud Augustini in quadam omelia sic dictum. Si quod inuenisti et non redidisti: rapuisti dic. in p. pa. in. iiiij. de consuetudine. et thesaurorum ubicumque inuenitus sit: est principis. et sic ille solus potest facere elemosinam. Est enim thesaurus vetus depositio pecunie cuius memoria non extat. Sed quoniam restituetur inuenita. quoniam nescitur cui. Et secundum Ray. Faciat inuenitor publice dici per precones vel per ecclesiastas ubi rem inuenit. Et secundum Hostien. Ante quod dominus restituat. si dubium est cum sit certificari debet inuenitor per circumspectias rei. alias forte multi non dominum eam peterent.

Capitulum quintum
tempore et de venditione. circa quod super pluia

Capitulum Quintum

valde illicite ac quiruntur. tria nunc sunt videnda. Primo quod regimur ad talia. Secundo quod piculosum est habere officium mercatorum. Tercio quod litera se debeat habere bene ut saluetur mercator. **C**apitulum ad primum nonendum quod secundum vincetum in speculo hysto. li. iij. mercatorum proprietas chiam per medium habituisse videatur. qui simplicitate vite hominum ad invenientem mensuram et ponendam permutavit. atque ad calliditatem et corruptiorem perduxerunt. Eminos et reges primi posuit. rapiens et violenter opes congregatas. suos ad latrociniaria mutauit. Quavis igitur negotiatio ut in die res se habet. de se non sit illicita. quod ipsa mediante bona terrarum arundinem alijs terris transire careret. habebit; aduehunc et conuerso: tamen ibi magne fraudes sunt. **V**nde secundo nonendum quod secundum. libro. ii. 2. q. lxxvij. Et secundum. in. iiiij. d. xv. Duplex est commutatio. **V**na perconomica quando comutas intendit recipere rem non ut mercetur in ea. sed ut ipsa vtratur. Alia est commutatio negotiatio ubi omutas intercedit lucrati de re quam acquirit. emit enim rem non ut vtratur ea. sed ut vendat cari. Ad primam commutacionem ut sit iusta quoniam requiruntur. et ad secundam ut sit iusta eadem. et adhuc duo alia

Septimū   **Preceptum**

reqruntur **Primo** igitur ad cōtractū emp̄cōnis a vendicōis.
q̄ ad quemcūq̄ contractum requiritur libera volūtas in vtro,
q̄. sc; vendēdi in vno. a emē-
di in altero id est q̄ dans velit
trāfferre a recipiēs velit accipe-
rem trāfferendā. **Secundo** re-
quiritur libtas in vtro q̄. ita
q̄ neuter ipsor̄ prohibeatur
lege superioris nec per actū alte-
rius a quo de pendeat. **Et** apter
defectum h̄mōi non potest mo-
nach? sine licentia superioris.
nec filius familias sine licentia
patris emē. vel vendē. **Tercio**
requiritur q̄ fiat om̄utacō sine
fraude in tueriē bō fide. **Io.** i.
lxviii. iiiij. lxc est volūtas dī. ne
quis supgrediatur neq̄ circū-
uemat in negocō frēm suū. p̄ li-
supgrediatur ieq̄litate iusti p̄.
en̄ excludit. de quo pt̄ pauca
dicetur a circuueniat p̄ fraude
d **C**fit autē in th̄. fraus ep̄licit
Primo in substācia rei vēdite.
ut cū q̄s rē vīn̄ sp̄i sc̄iter ven-
dit p̄ re alteri⁹ speciei. a substā-
cie min⁹ p̄ciose. ut auricaleū p̄
auro. a aquā p̄ vīmo. Aut mix-
tū p̄ o puro. a denariū cupreū
p̄ auēo. coñ ill̄ ysa. i. Argētū
tuū verū est i seconā vīn̄ tuū
mixtū ē aqua. **Secundo** cōmitti-
tur fraus i quātitate. q̄ p̄ mēsu-
ra cognoscitur hue res mēsure-
tur p̄ pond̄ hue p̄ aliā mēsurā.

Capitulū   **Quintum**

corporalēuit modū vel sextari,
um. hue sit in liq̄dis hue aridis
Et similiter in libra et p̄dere. et
in oīb; istis vniuersalit oport;
ēē iustā mensuram in vendēdo
et emēdo alias iustū fit. **Io.**
deut. xxv. dicitur nō habebis
in sacculo diversa p̄deā mai⁹
a min⁹. nec eit in domo tua mo-
diis maice a minor. **Abl.** viii.
natur em̄ dīs euq̄ hoc facit. et
adūsatur oē; iusticiā. **Tercio**
omititur fraus i q̄litate. puta
cū q̄s animal in firmū vēdit q̄si
sanū. Aut vīn̄ corruptū q̄si sa-
nū et pur. Aut croci mixtū cū
re viliori. **E**x q̄ pat̄. q̄ q̄ faciūt
res inutiles et defectuosas. defe-
ctusq̄ earū ex industria. a stu-
diose obtegūt et occultant te-
nentur ad restituōe illi⁹ qd̄
occasiōe talis occultaōis eis
datur p̄ reb;. n̄ res nō obſta-
te defectu tantū valeat quātū
datur. **E**t similiter de h̄ntib; res
venales iudicād. oīa ista p̄bā-
tur. ext̄. de iurijs et dāno da-
to. **Q**ui em̄ dat occasionē dāmī.
dāmū de disse vīd̄. s̄ defraudās
aliū in sba. q̄litate. et quātitate.
dat ei occasionē dāmī. **A**lias cī
nō p̄mutari. **E**t in hīs omnib;
dicit th̄. nō solū peccat q̄s in
iustā vendicōne; faciendo etā
ad restituōe; tenetur. **P**ro
ex iōz q̄ admin⁹ habitualiter
itēd at si wāc̄t agnoueit rē nō

Septimum Preceptum

fuisse talem qualis si in tractu
esse debuerit quod hoc velit sic rati-
onabile fuerit emendare. Si ei
venditore ignorantie aliquis
prediciorum defectuum in re vendi-
ta fuerit: vendito: quod non pec-
cat. tenetur tamen cum ad eius notici-
am pueneat veraciter saltem dam-
num recopensare emptori. Et
quod dictum est de venditore etiam
intelligendum est ex parte empto-
ris. Contingit enim quodque ven-
ditorum credere rem esse minorem pri-
osam quam ad speciem. puta si
quis aurum vendat loco aurical-
ci: emptor si illud cognoscatur: i-
ustus emit. et ad restituacionem
tenetur. Et eadem ratio est de de-
fectu qualitatis et quantitatis.
ut si quis simplex pigrinus cre-
dens equum suum valde infirmum
exhibet eum venalem. et emptor
astutus quodquis noscat defectum esse
puum. aut forte per nocte sana-
bilis. et tamquam emit eum per paruo pri-
cio quasi valde infirmum. ille sci-
enter et iuste damnificat. primum
suum et peccat contra hoc maledi-
cum. et tenetur ad restitucoes;

¶ Quinto requiritur equalitas
valoris inter res permutatas. a
inter rem emptam. aut venditam
et pecuniam. Nam rem carius vendere.
aut vilius emere quod valit in se. ut
estimacione hominem est contra in-
stitutam sum per hunc primo politi.
Et contra Math. viij. Oia que,

Capitulum Quartum

cumque vultis ut factum est vobis homi-
nes a vobis facite illis. Sed nullus
est qui sibi vellit rem carius vendi
quod valeat. quod sic dannificaret
ut plurimum vel semper. Vnde au-
gustinus. xij. li. de ci. dei. Velle vile
emere. et care vendere. reuera vi-
cium est deo autem quod non licet rem carius
vendere vel vilius emere quod
valeat in se vel in estimacione homi-
num. In tribus enim casibus licet
rem carius vendere quod sit empta
Ideo quod a res meliorata est in
se. vel in estimacione hominum. Aut
ratio et servitio circa rem emptam
exhibiti. Primo ei res empta
potest meliorari. aliquatenus naturaliter.
ut quando fit de ipuro vero per
rurum. et de gracili ligno forte. Et
de equo truano anno octennis
Aliquatenus artificialiter fit empta
rei melioratio. ut melior est pa-
nis in tumida formatus quod sim-
plex pannus. Aliquando fit na-
turaliter et artificialiter. ut me-
lior ad ignem valent ligata sicca quod
hunda. Sedo principaliter res
empta potest meliorari non in se sed
in opinione hominum. Aut quod nesci-
ebatur prius quod bona esset. Aut
quod est iam indigentia eius quod pri-
us non fuit. ut per de pillulis pe-
stilentialibus extra tempore pestilene-
tie. et in tempore pestilentialis. et in multis
alios modis. Et tamen in primo quod
in secundo melioracionis modo
potest res carius vendi quam empta est.

Septimū Preceptum

Terco p̄ncipalit̄ idē fieri p̄t ex pte vēdetis. vic; rōne suic̄. qd̄ cīr eā fecit. vel officij qd̄ cīr eā h̄. et hac rōne collec̄ores hospitū. cāpsores. m̄stidores. caupo- nes. penestici. et q̄cūq; st acō- narij. p̄nt rem etiā nullomo do- mutatā nec in se nec in estimā- cōe h̄im vendere cari⁹ q̄ eme- rūt. et hoc app̄t sumpt⁹. laboēs. m̄ndustrias. curas. p̄icula. et ali- as occupacōes racōnabiles. et multo plus q̄ adducut res a lō- ḡm̄q;. Racō ē q̄. i. cor. iij. v nūs. q̄sq; recipiet mercedē h̄m suū app̄um laboē. Eadē em̄ ratio ē, de mercato refic̄ de alio labo- tore. q̄ sibi merces det̄ p̄ suis. labore. m̄ndustria. cura. et simili- b; **V**n tā h̄m d̄mā q̄ natuā- lē legē illicitum reputatur si in- emptiōe et vēdicōe non sit eq̄- litas iūsticie suata scient. Et il- le qui plus h̄; postq̄ m̄notue- rit sibi illō tenetur recōpensa- re ei q̄ dāmificatus ē si sit nōbi- le dānu. Quod dico. q̄ iūstū preciū reiz q̄nq; non ē punctu- aliter determinatū. h̄ magis i- quadam estiatione cōficit. ita q̄ modica additio vel minucō non videtur tollere equalita- tem iūsticie. ut tho. dicit. Et ad- dit sc̄tus. q̄ quando cōmutā- tes pensata necessitate mutua- reputant hincinde equiualeās dare et accipere. ita q̄ vtq; cō-

Capitulū Quātūm

putat tantum dare q̄ntum re- cipit. et econuerso recipe q̄ntū dat. si tunc aliquod modicū deficit ab individuali equali- tate non erit iūstitia reputa- da. q̄r quādo ex tali estimaciōe de dacione et recepcione equi- ualentis mutuo sunt contenti. tunc mutuo sibi volūt remitte- re. verisimilit̄ si in aliquo defici- unt ab illa iūstitia req̄sita. Et sic isto rū cōtractū quemlib; cōcomittatur aliqua donacio cōdictionalis. Ut si aliquid sit amplius in re data. **V**erūp; h̄ tñ si aliquis multū idiger; de- re aliqua et aliis ledatur si ea careat. et per magnam instan- ciam ille inducitur ad vēden- dum rem suam: vel ad p̄mutā- dum p̄ re alterius tunc cū pos- fit se cōseruare in dēnem erit in- casu talis. iūstū p̄ retū nō respi- tien do solum ad rem que vēdi- tur: sed etiam ad dānum qd̄ vēdito et ex vēdico et incurrit. Et sic licite p̄t aliquid carius vēdi q̄ valeat h̄m se. q̄uis nō vēdatur plus q̄ valeat h̄nti. Si vero aliquis multū iūue- tur ex re alteri⁹ quā accepit. Il- le vero qui vēdido non dām- fizetur carēdo re ista. non debet eam superuendere quia utili- tas que alteri accrescit non ē ex vēdicatione. sed ex conditio- ne ementis. nullus autē debet

Septimū

Preceptū

wendere alteri qđ non est suū.
lic; poss̄ ei vēdere dāmū qđ
patitur. Ille tñ qđ ex re alterius
accepta multū iuuatur. pōt p
pria wlūtate vēdēti aliqd su
perogare qđ p̄tinet ad ei⁹ ho
nestatem. Et sic pt; qđ qnqz
requirūtur ad cōmutacōnem
yconomicā. Sz ad negotiati
uā adhuc sup̄ p̄fata reqrūtur
alia duo Primo si debeat eē iu
sta: opt; qđ talis cōmutacō sit
vtlis reipublice. Sic ē de mer
cato rib⁹ illis qđ afferūt res de
patria vbi habūdant ad p̄i
am vbi defitūt. quaz tñ v̄sus
ē ibi nccārius. Et etiā qui res
emptas obseruāt ut p̄mpte iu
uenātur vnales a wlētibus
eas emere. tales habēt actum
vtile reipublice. Oport; enī qđ
nec aliq̄s credat nec credēdi
racōe; h̄at emp̄coe; eē omuni
tati vel reipublice p̄uiditiale;
Propter defectū illi⁹ cōdicōs
fūt aliqui vitupabiliter nego
tiatores. puta qui nec trāffere.
nec obseruāt. nec eoꝝ īdustria
melioratur res vnaſ. nec cer
tificat aliꝝ simplex de valore
rei emēde; h̄ emit mō ut statim
wendat sine oībus iā dictis cō
dicib⁹. Talis eēt extermnā
d⁹ a republica tāq̄ nociu⁹ coi
tati eo qđ phib⁹ imediatā cō
mutacōe; wlētū yconoīce cō
mutare. et sic fatiūt qđlib; wa

Capitulū

Quintum

le v̄suale cari⁹ emēti qđ debet;
eēt vili⁹ vēdēti. et sic dāmificāt
vtrāqz ptem. pt; etiā qđ illi⁹
frumēta vel alias res vtiles co
mūtati vel nccārias et bonas
ad hoc p̄ncipalit̄ emūt. ut nō
desint ciuitati p̄rie. vel aliqua
alia bō intēcone. non intēde
tes caſtiā inducere. h̄ qnqz
necessitatē vel notabile grua
men paupm viderint: wndere
iuxta coēm et racōnabilē estia
coēz. Tales enī licite et meito
rie p̄nt hoc facere. et aliq̄n cari
stiā impēdire. Sz illi⁹ qui i cō
gregādo talia nec coitati pro
fūt nec vtilitatē eīg intēdūt.
h̄ solū lucrū suū n̄l mīsi caristiā
expectādo. grauissime peccant
Racō est qđ quilibet in coitate
vnuens racōe caritatis p̄ximi.
et racōe emolimēti ut pote sola
cū defensiōis et similiū d; coita
ti eē vtilis. et maxie nō nociu⁹
Et bīnūra Turpis est pars qđ
se non cōformat suo toti. p̄nt
aut vtricqz p̄missorū se ex hoc
osiderare. Quia qđ intēdit cai
stiā. dolet de frumētorū copio
so p̄uetu Alius vero ex hoc v̄k
letus est. vel ostentus. et nō tri
stis. Secūdū requisitū ad k
cōmutacōe; negotiatiā ē. ut
wendens p̄ re vēdibili recipiat
iustū pretū. Est aut iustū pre
tū cōsiderādū bīn qđ res wendi
biles valēt ad ysum hominū

Septimū   **Præceptum**

plus vel minus in necessitate re-
rum interdum sibi desiderium huius
quod habet ad res. Et licet difficultate
sit dare de valore rei sufficien-
tia et generali regulâ: tamen hanc re-
gulam quidam doctores tradit. Sic
estimacio quod visibiliter bona fide
creditur erronea esse non est se-
quenda. sic omnis estimacio in quod
nullus error visibiliter appetit
sequenda est. siue in spe siue in singu-
lari. ubi vero nulla est vel non vera
estimacio; ibi recurratur ad rationem.
per se labores. suptus. et cetera
statim dicenda. bona fide. put meli-
us pot fieri. nec non melioracione;
vel peioracione; siue reali siue
estimata. et iuxta hoc res videntur.
Talis negotiator iuxta di-
ligentiam suam et industria et picu-
lia accipiat in mutatione pecunie
corridore. quod declarat se. quia
vnumqueque in ope honesto sumi-
tem reipublice optime de suo la-
bore vivere. sed talis afferens vel
etiam operas honeste et utiliter
seruit reipublice igitur. **S**e
cundo quia unusquisque in du-
striam suam et solicitudinem suam
potest iuste videntur. **I**ndustria
enim magna requiritur in tali
transferente de patria in patri-
am. ergo potest iuste sustenta-
cionem suam pro se et familia
sua ad illas necessitatem depu-
tam recipere pretium correspon-
dens sue industrie. **T**ercio etiam

Capitulum   **Quintum**

correspondens aliquod suis picu-
lis. **S**emp tamen lucrum debet
esse moderatum ne talis cupiet
minus diues fieri vicium auai-
cie incurrat. **A**d hoc vero quod
vendicio vel emptio sit bona
materialiter. requiruntur condicione-
es et circumsstantie communes
sicut in aliis actibus moralibus
potissimum finis est. quod non sit in scanda-
lum in malum exemplum. contra vo-
luntatem et ex avaritia. unde dicit
sanctus tho. quod emens non debet
lucrum statuere tamquam fine suum. vel
suo operi. **S**ed lucrum quod que-
rit ultra in alium finem necessa-
rium vel honestum ut ad sustentati-
onem domus siue vel ad subservientem
idigentibus; si sit negotiacione licita.
vel etiam cum quod negotiacione inter-
dit propter publicam utilitatem. ne scilicet
res ad vitam necessariae defint pa-
trie. et tunc lucrum expedit non tamquam
fine. sed quasi stipendiū laboris.
Sed dubium utrum venditor in
teneatur dicere vicuum rei vendi-
de. **H**oc enim theo. quodlibet. non. quod. **E**t.
non. quod. lxxvij. ar. iii. **S**i res videntur
dam propter virtutem quod habet redditum
in nois valois. vel ei versus reddi-
tur impedit vel non. scilicet cum
equus claudicat. vel dominus erui-
nos aut eis corruptus. vel ve-
neno. **S**i tunc homo vicuum est
occultum. et venditor non de-
tegit. et si tam care vendit ac
si non esset vicosa. erit venditor

Septimū Preceptū

volosa. et venditor tenetur ad
damnum recōpensacōem. Si ve
ro vitiū sit manifestū. puta cū
equū sit monoculus. vel tale
manifestū vitiū h̄z res vendēda
vel cū usus rei licet; non queat
vni venditor: pōt ēn cōueniēt
esse alteri. et si tunc ipē venditor
aperte hmōi vitiū subtrahat de
precō qñtū opt̄: tunc non te
netur ad manifestādū vitium
rei q̄ forte hmōi emptor vel;
plū subtrahi de precō q̄ es̄ sub
trahēdū. Vñ pōt licite venditor
indēmitati sue osulere vitiū rei
reticēdo. verbī grā. exēplificat
doctores alij. Tu vendis mihi
equū oīno malū. et q̄ nihil va
let ad equitandū et das mihi
eū p tanto precō. qñtum sola
cutis valet: nihil iniustū facis
mihi q̄ equū non valet ad eq
uitandum. nisi ego in cōtractui
terrogare; an equū valer; ad
eqitādū. et tu dices q̄ sic.
tunc ei cōtractū iniustū est et frau
dulentus. Si autē ego ex sim
plicitate vel inadūtentia non
cōsiderarem illū defectū: nec in
q̄rē. tu tñ bene scires. q̄ ego
principaliter ad equitādū eū
emerē. et ex simplicitate vel in
adūtentia id non dicere. Tu q̄
dem peccas cōtra me: non iniu
ste ad extra vendēdo. si min⁹
fidelit et caitatē circa me agē
do hoc est fētēta tulij q̄ narrat

Capitulū Quintū

de antipatre p̄ho acutissimo.
q̄ dixit oīa vītia emptori pā
dēda fūt. Et post plura ei⁹ ver
ba ocludit tulij li. iij. de offi
mihil debet venditor emptori ce
lare. Qd si increpandi fūt q̄ re
tinent: quid de hijs estimādū
est qui fūcācōis vanitatem ad
hibet. **S**ecundū: quid de hijs mer
catoib; et trahētib; qui scūt
verisimilitētū iūstū pretiū. et tñ
signo. vel verbō. vel silencō. rē
supuēndūt. Rū. q̄ tripliciter
p̄nt tales vitiū omittēre. Prio
si vidēs hoīem simplicē et iex
ptum circa rē. nō facit diligē
tiā fidēlē ut ei non supuēdat.
Quia enī in exēptus homo ne
scit rem estimare. Idō venditor
nō pōt se sūm illij exhibicōem
in vendēdo regere. s̄ tota eius
estia cō sibi mēcubit. Et ergo mi
hi fidēlē diligentiam adhibeat.
nō est sine peccato si rem sup
uēdat. Secū autē est quan
do res venditū homini intelli
genti et exēpto circa rē. Secun
do qñ emptor a venditor ē ar
tatus nēcitate vñ inordiata af
fectione impulsus. tunc neq̄
q̄ pōt alter dubius de valore
rei tā secura oscētia dur⁹ eē er
ga eū ceteis pib⁹. siē erga libe
rū. et omni tali impulsu carētē
habet ei timere q̄ ex illa artacō
ne carēt emat q̄ alias faceret.
emptor vñ q̄ venditor vendat

Septimū

Preceptum

remiss⁹ **T**ercō quādō venditor
aliqua arte vel cautela verbaz
etia si vera sint a nō falsa indu-
cit emptorē ad emēdū carius
q̄ alias emerz ut si vēditoz rē
que vix valet vnu denariū scie-
ter exhibeat p̄ quatuor. **T**emp-
tor ex verecūdia vel q̄ non cre-
dit superhibei rē in q̄driplum
exhibeat et det plus q̄ vnu ven-
ditoz corā deo tenetur ad resti-
tucoe; ei⁹ qd pl⁹ vno recepit
Tenetur em ad restituconem
si rem scient supuendre et etiā
si illū nullo mō inducerz q̄ to-
magis quādō hoc p̄ cautelas ef-
ficit. a maxie p̄ falsitates et mē-
datia hoc p̄curat. **S**ecundo
p̄ncipalit videndum est q̄ p̄ci-
culo sum sit mercari vel negoti-
ai. **E**t hoc pt; ex septem que ēā
reddūt piculosz. **P**rimo igno-
rātia mētō valoris rez. a qua-
ti estimandi sint labores. cure.
pericula. a cetera huiusmodi
que negotiantes habent circa
venales res. in quaꝝ estimaci-
one meito q̄libz ē sibi suspect⁹.
utpote iudex in p̄pria causa. **E**t
hoc minus piculosz stāt q̄ wen-
dūt res apud multos īueibi-
les et venales. q̄ facilius a p̄pi.
qui⁹ p̄t haberi estimato a ho-
mines non sūt artati ad vnum
Quisquis vero habet rē vena-
lē vel exerci officiū aut laborez
nō possibile apud aliū haberi.

Capitulum

Quāntum

Sic aliqñ solū vnu est nota-
ri⁹. medic⁹. apotecari⁹. vel ali-
us talis. hic d; sibi multoma-
gis esse suspect⁹ et valde cauere
ne ī ncītate homī exigat aut
recipiāt vltra rei aut laboīs sui
valorē. **S**ecundū reddēs nego-
ciacō em piculosam. est diffidē-
tia de p̄mis q̄ surgit ex cautel⁹
et fraudib⁹ oī die ostingētib⁹.
apt⁹ qd vendentes multo car⁹
exhibit̄ res q̄ valēt. et emētes
multo minus q̄ vēlīt dare. **E**t
sic vtrobiqz multa falsa dicun-
tur a nō pauca mēdatia a qñ
q̄ p̄uria cōmittit⁹. **T**ertiū
ē īordiat⁹ timor dām. et luci
desideriū excessiū ac affectus
res cito vendendi. **E**x qb⁹ oris
cōsuetudo laudādi vendenda.
et emēda vitupandi. q̄ quidē
timor et desideriū tempe contra-
ctus sic mētem vrgent a occu-
panz. q̄ modicus vel nullus re-
spectus ad deū vel iustitā solet
habei. **R**ētum cōtinua a anxia
solicitud⁹ et occupacō cum tali-
bus reb⁹ extrīnscis. et diuerb⁹
homīnibus. que raro mentis re-
collectionem admittunt a ī
quibus tāta habetur diligē-
cia q̄ debitum deo seruitum a
cura p̄prie salutis obmittitur.
Quitum est malum exemplū
quod quis videt ī maiori pte
mercancium. apt̄ter quoꝝ mul-
titudinem homo plane wles

Septimum Preceptum

paedere. vix pot aliquid lucē
ri mercādo. **Sextū** est otinua
occupatō cū vero obiecto. a
materia auaritie se; cum t̄gali
bus bonis a etiā cū forma ei?
qz cum modo acquirendi ea
dem nec nō cum auaris. circa
qz videtur tam difficile vitare
auaritā sic assidue ouersando
cum p̄eacib; mulierib; cōtinē
tiam seruare. **Septimū** est ra
ritas pure intēcōis. qz valde
rarū ē ut quis recte intendat i
mercādo utilitatē primo. a
sic b̄m utilitatē officij v̄l obse
quiū sui victū mereri qz t̄n intē
cio tam necessaria ē. qz fine ta
li intentiōe actuali vel habi
tuali null? act? negotiacōmis
est meritorii apud dū. etiā si
quo ad h̄c mīhil iniusti fiat
ymo dubiū a disputabile est
An iste qui nō intēdit in mer
cādo h̄c mīhil utilitati scruiare. etiā
si utilis sit: possit aliquid scđ;
deum pro labore suo recipere.
Tercō p̄ncipaliter vidend
est quo mercator cupiens sal
uari debat se tenere. **R**e. qz de
bet. an omnia intēdere. nō pli
debito recipe. vel min? dare,
sciēter. a welle sufflere vbi per
aperit defectū. a fideliter seruā
endo a p̄dēlendo h̄is a quib;
vult victū ac qui rere. a cum ti
more lucr recipere b̄m nobilita
tē a grauitatē a utilitatē cure

Capitulum Quintum

laboris. industrie. a sumptū
quos a qz ostigat habere. nec
nō b̄m magnitudinē. multitu
dinē. aut precō sitatē rerum in
quib; seruit aut ministrat ho
mībz. nec tātū negotiacōi in
tēdere. ut p̄ hoc aliqd eoz ne
gligat qz sue sunt necessaria sa
luti. dico aut nobilitatē a cete
ra qz dato qz negotiatiois mer
itis adducētis tātū es̄ labor
sic militis defendētis terrā. no
biliōz ē tamen laboris militis ee
ters parbi. qz alterius. qz ad
nobiliōz finē tēdit. **S**ic etiā
staret qz labores. cure. ic es
sent eque nobiles a graues. qz
t̄n vñqz es̄ magis necessarius
alio. pro isto certe sibi magis
deberetur. **D**ico enā scđm mul
titudinē magnitudinē a p̄ciosi
tatē rerū. quia penestica ven
dens. sc; pisū a olera. a de vno
flor. omītati seruēs non pot
tātū lucri recipe. sic institor vē
des nobiles a multū vtiles res.
nec institor i qzete quodāmō
residēs ceteris parib;. potest
tātū lucri recipe. etiam de eqz
maḡ pecunia. sicut res eque bo
nas de p̄tibus lōgī qz ad clu
tens. **E**t ideo si qlibet b̄m statū
suū vellit vivere. a b̄m meritū
suū lucrū recipere: oīa starent
eo melius. **S**z qz penestica de
modico p̄tio a labore tātū vult
lucrari. qz quotidie bonis cibis

Septimū

Preceptum

ā potib; repleta sit. & vlt̄ hoc
continue pl̄ ditetur. que si de
bite p̄pender;: vix nudū panez
mereretur. & iſtitor de modico
labore & preco respectie vult se
& suos tā delicate nutriē. & pre
cōle vſtire sicut vn⁹ de multo
maioi ſūma. grauioi & utiliori
labore cōmūtati ſuicns & ita
dิſcurrēdo de alijs. hinc ē q̄ q̄
ſi oēs auaitie & ſupbie & wluſ
tatis morbo laborat p̄q tñtū ex
eēatur q̄ credūt ita eē dēre ex
hoc q̄ illa fuit tā omūiter iā cō
ſuetar; q̄ q̄ſi oē ſic agūt. cū tñ
nulla oſuetudo poſſit excusaē i
hījs q̄ ſunt coñ rectā rōnez. h
ſolū m̄ in differētib; que poſſut
fieri bene & male. nulla aut̄ ra
tio recta videtur dictaē hoc bo
num q̄ filia ſimplicis militis
aut burgenſ q̄tumlib; opulē
tā deferat tam precoſam vſtez.
cīgulum. aut corona. que pro
ſtatū ſufficer; cuiuſcū q̄ mag
ne p̄ncipisse aut regie. nec hoc
q̄ q̄tumlibet diues mercator
tā ſplendide in vſtibus. tā ma
gnifice in ſumptibus viuat q̄
ſufficer; regi w̄l p̄ncipi bene
magno. Et hoc mō multa ſunt
q̄ ſb dissimulacone trāſeūt. nec
reputantur tā mala que tamē
ſi recte pensarentur: manifeſte
viderentur exceſſua recto iudi
cio racōmis. Ex quib; patet q̄
q̄ntificacō precij iuſti pensāda

Capitulum

Sextū

est in libra racōis recte attēden
do bona fide id est fideli intēco
ne ſuā iſtūtā cīr re. ſoliciū
dmē. nccitatē. & nobilitatē rei
vēdibilis. magitudinē. multitu
dmē. laboēa. picula & ſuptus.

Seqtur. vi. capi. de vſuri.

Vſuſis mō a alijs cō a
tractib; tria ponētur.
Prio quo modis vſu
rarij faciūt coñ septimū precep
ptum. Secūdo quāta mala lu
dos comitentur. Terco quomō
peccāt lusoēs. **O**m̄tum ad p̄ b
mū prenōnda ſunt quatuor.
Primo q̄ vſuarij tenentur ad
reſtituōem vſure & ad reſtitu
ōem dāmmi p̄ vſuras alicui il
lati. **O**mnis enim vſuā comittit
ur circa mutuacōem vel cōceſ
ſionem. **E**ſt aut̄ mutuacō acti
ua ſeu ocessio. dācō ḡtuita rei
quā vel equiuales tenetur red
dē recipiens iuxta pactū. **M**u
tuacō vēo paſſua ē tal' rei ſce
ptio. dr̄ aut̄ mutuacō. q̄ſi meū
tuū facō. hoc tñ qd̄ tibi mutuo
nō ſimplicē definiſt eē meū. ſed
ſolū ad tēp; d; eē tuū vñ vera
cīt dicē poſſū me tātū h̄re ap̄s
te & ille nō dicētur oīno paup
cui debitores bñ ſoluturi tene
rentur multa. dr̄ aut̄ mutuacō
pecuniae vel huiuſmodi dacio.
quia dominiū trāſfertur. vñ in
ſcriptura vſatur mutuacō da
cio. **E**xo. xxii. deut. xv. luce. vi.